

или най-после може да се премине по срѣдата презъ клисурата на р. Росица, за да се излѣзе къмъ с. Бара и с. Сухиндолъ. Клисурата на р. Росица стои като врата въ срѣдата на преградната стена.

Никой отъ горнитѣ ходове презъ преградната стена къмъ северъ нѣма важно значение. Преминаването на преградната стена откъмъ изтокъ къмъ Добромирка не дава свързка съ многобройно население; преминаването ѝ презъ Драгичовъ пѣть извежда къмъ с. М. Вършецъ и оттамъ нѣма единственъ пѣть, който да води до повече населени мѣста. Минаването на преградната стена по коритото на р. Росица води по една дълга, камениста и безплодна клисура, като оставя населенитѣ мѣста настрана по височинитѣ: отъ Севлиево до Сухиндолъ на протежение 30 км.; само селото Бара лежи по-близо до пѣтя. Явно е, че движението на балканското население къмъ северъ е удобно и естествено само до преградната стена, дето трѣбва да лойде полското население.

Полската частъ на Севлиевска околия е твърде много разпокъсана. Преди всичко тя е раздѣлена на две части отъ р. Росица: източна и западна. Тѣзи две части сж почти напълно изолирани една отъ друга чрезъ скалистото и непроходимо корито на рѣката. Източната половина се състои само отъ нѣколко села (Крушово, Букорово, Добромирка, Бѣла рѣка), които нѣматъ удобни съобщения помежду си. Западната половина се състои отъ два високи хѣлма, които сж разположени по посока западъ—изтокъ; тука по сжщата посока минаватъ дълбокитѣ корита на рѣкитѣ Крапецъ и Мъгъръ, които правятъ невъзможно прекарването на пѣтица отъ северъ къмъ югъ. По единия хѣлъмъ сж разположени селата: М. Вършецъ, Градище и Дебелцово; по другия хѣлъмъ и разклоненията му сж разположени селата: Агатово, Крамолинъ, Горско Сливово, Коевци и отчасти Сухиндолъ, Димча и Върбовка. Тѣзи села сж дотолкова уединени едно отъ друго, че нѣкъде между тѣхъ има дори междуселски пѣтища, или пѣтищата сж обрасли въ трева. Селата сж разположени високо и настрана, тъй че движението отъ шосето Севлиево—Павликени къмъ тѣхъ е трудно, забикално и неудобно.

Балканското и полското население на Севлиевска околия се допълватъ стопански и тѣхната среща за размяна се осъществява предъ преградната стена въ гр. Севлиево. Тука сжщо сж съсредоточени дребната търговия и занаятитѣ на цѣлия районъ. Балканското население се движи къмъ центъра за размѣна по естествени пѣтища, защото една частъ отъ балканскитѣ села сж наредени като броеница по течението на р. Росица (с. Г. Росица, Батошево, Стокитѣ, Кръвеникъ), а друга частъ сж групирани за единъ погледъ като съзвездие по долината на р. Видима (Сѣнникъ, Душево, Столтѣ, Градница, Бериево, Дамяново, Хирево) и всички се събиратъ въ една точка предъ преградната стена, както се съби-